

2007. MÁRCIUS

NAP-SZELEKKEL FÚJJAD
SZERTE A TELET.

Szivárvány

LUKÁCS OTTÓ

Tavaszcím

Felhők szélén
kandikáló
kikelet,

nap-szelekkel
fújjad szerte
a telet.

Jégcsap könnye
utolsókat
csorduljon,

a kertekbe
pázsitszőnyeg
guruljon.

Felhők szélén
kandikáló
üzenet,

jöjj el, jöjj el,
ülj le közénk,
kikelet.

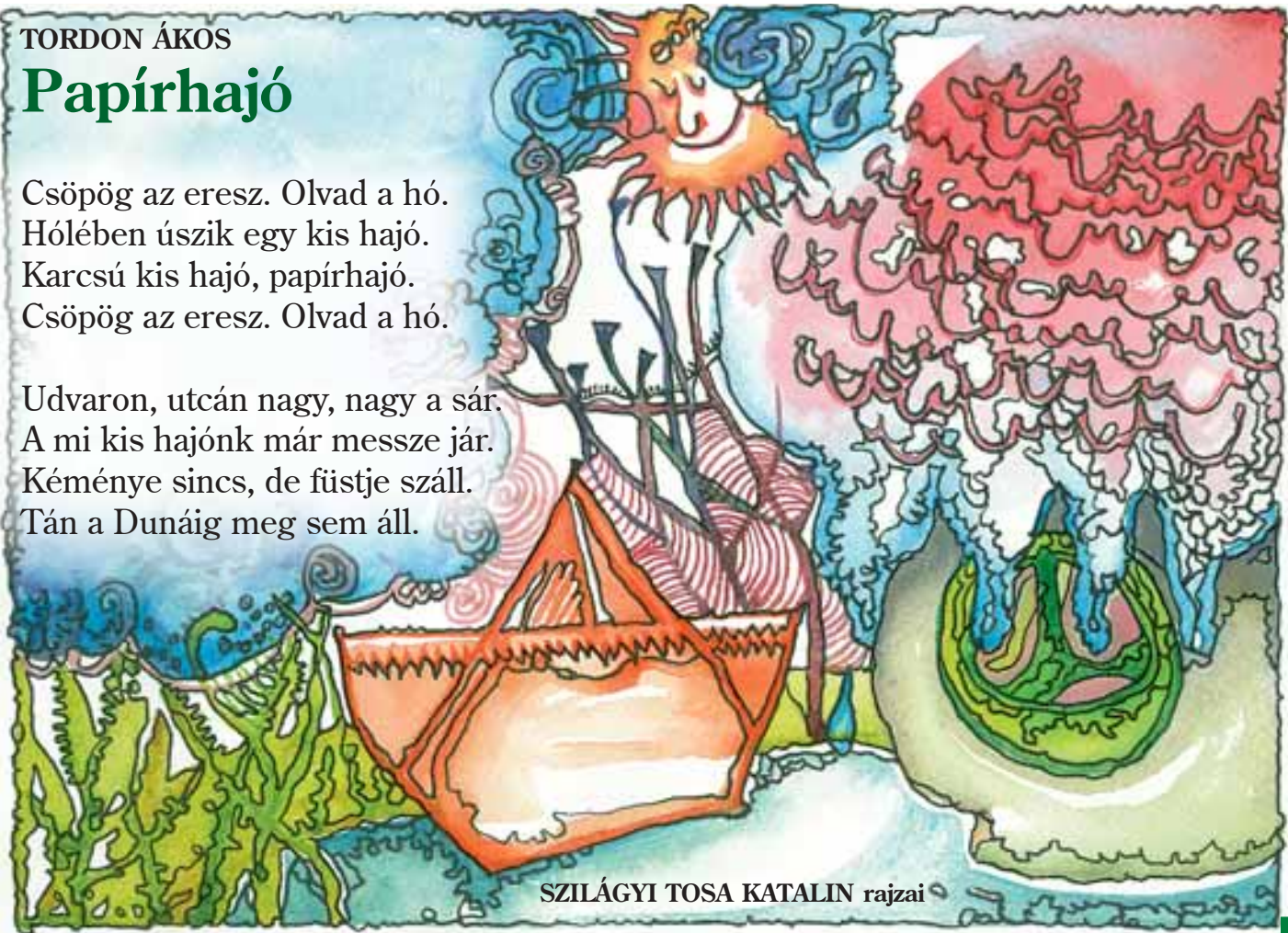
TORDON ÁKOS

Papírhajó

Csöpög az eresz. Olvad a hó.
Hólében úszik egy kis hajó.
Karcsú kis hajó, papírhajó.
Csöpög az eresz. Olvad a hó.

Udvaron, utcán nagy, nagy a sár.
A mi kis hajónk már messze jár.
Kéménye sincs, de füstje száll.
Tán a Dunáig meg sem áll.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

PETŐFI SÁNDOR
Csatadal

Trombita harsog, dob pereg.
Kész a csatára a sereg.
Előre!
Süvít a golyó, cseng a kard.
Ez lelkesíti a magyart.
Előre!

Föl a zászlóval magasra.
Egész világ hadd láthassa.
Előre!
Hadd lássák és hadd olvassák.
Rajta szent szó van: szabadság.
Előre!

Ambrus Arianna, Kolozsvár

A magyar igazság

Bátrak vagyunk, magyarok!
Villogjanak a kardok,
Nem számít az életünk,
A csatába elmegyünk.

Hazánkat megvédjük,
A csatát megnyerjük.
A becsületért harcolunk,
Feláldozzuk önmagunk.

Petőfi a barátunk,
Kossuth Lajos a bajtársunk.
Bécset leverjük,
A forradalmat megnyerjük!

A IV. B osztályos fiúk
a gyergyószentmiklósi
Fogarassy Mihály Iskolából

KOSZTOLÁNYI DEZSÓ

Petőfi Sándorka

(Petőfi születéséről – részlet)

Körülülk a csecsemőt, bámulják, egymásnak suttnognak:

- Haragos – mondja az apja.
- Szelíd – mondja az anya.

– A szeme fekete – mondja a bakter, ki pálinkával élteti.

– A szeme kék – mondja a kisbéres, ki a konyhában ólálkodik.

- Gyenge – mondja a bába.
- Erős – mondja a papné.

A kisdéd mintha forgolódnék.

Ni – mondják egymás után –, a szalmát nézi, a padkát nézi, a vizet nézi, a bort nézi, az arcunkat nézi, az éjszakát nézi, a fényt nézi.

Cihelődnek a vendégek. A szü-

lők magukra maradnak – övele.

- Vidám – mondja az apa.
- Szomorú – mondja az anya.

Két vendég még egy kicsit megáll az utcán.

– Szegény lesz – mondja a bakter.

– Gazdag lesz – mondja a kisbéres.

A kapu előtt szót vált a két asszony is.

– Nem sokáig él, meglátja – mondja a bába.

– Sokáig él, meglátja – mondja a papné, és a tomboló égre tekint.

A gyergyószentmiklósi
Fogarassy Mihály Iskola II. A
osztályosainak rajzai

Hát így történt.

A ház ablaka előtt nőtt egy fa. Se kicsi, se nagy. Ágait úgy nyújtogatta fel a magasba, mintha karjai lettek volna. Körülötte nem volt se tél, se nyár, de pirosalmás őszi sem – csak olyan télutó, tavaszelő. Vándorúton járt a nap, nedves volt a föld, lágyan lengette a nyitott ablak függönyét a szél.

Egy vékonyka ágra kicsi tollgomolyag telepedett. Egy kismadár. Nem volt ez a madár se kék, se zöld, sárgának se lehet mondani. Egyszerű kis szürke jószág volt, fekete szemekkel. Üldögélt a fán, és így csivített magában:

ALICJA DRYSKIEWICZ

A KISMADÁR,

AMELYIK NEM AKART ÉNEKELNI

SEBŐK ÉVA fordítása

– Ugyan, mit csináljak?... Énekelni nem fogok, nem akarok, nem szeretek. Moziba nem mehetek, nem engednek be. Csokoládét nem ehetem, ki veszi meg nekem? Kakaót nem ihatom, hisz azt sem tudom, mi fán terem. Korcsolyázni nem mehetek, mert nincs korcsolyám, jég sincs... igazán nevetséges lenne egy korcsolyázó kismadár...

Fejecskéjét csóválta, és tovább morfondírozott:

– De hát mit csináljak, ha nem akarok, nem szeretek és nem is fogok énekelni? Fürödhetem a csermelyben vagy a homokban. Röpködhetek a levegőben, és úgy tehetek, mintha kis

repülőgép lennék. Felcsipegethetem a magvakat, amiket a gyerekek szórnak nekem. Fészket is rakhatok itt, ezen a vékonyka ágon.

Ez az ötlet nagyon megtetszett a kismadárnak.

– Jó gondolat – csivitelte, és mindjárt munkához is látott.

Összeszedett mindenféle szalmaszálat, gallyacskát, füvecskét – és dél felé már készen is volt a fészek. A szürke kismadár kényelmesen elhelyezkedett benne (éppen úgy, mint mi a szobánkban), berzenkedett, tollázkodott egy kicsit, aztán csőrét a szárnya alá dugta, szemét becsukta, és elaludt.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

A fa kibontotta apró, élénkzöld, selyemfényű leveleit, és tetőt hajtott a fészek fölé.

A szél ezüstös rügyekből kerítést fújt köréje.

Az eső előcsalta a rügyekből a virágokat, és a virágok feldíszítették a fészket.

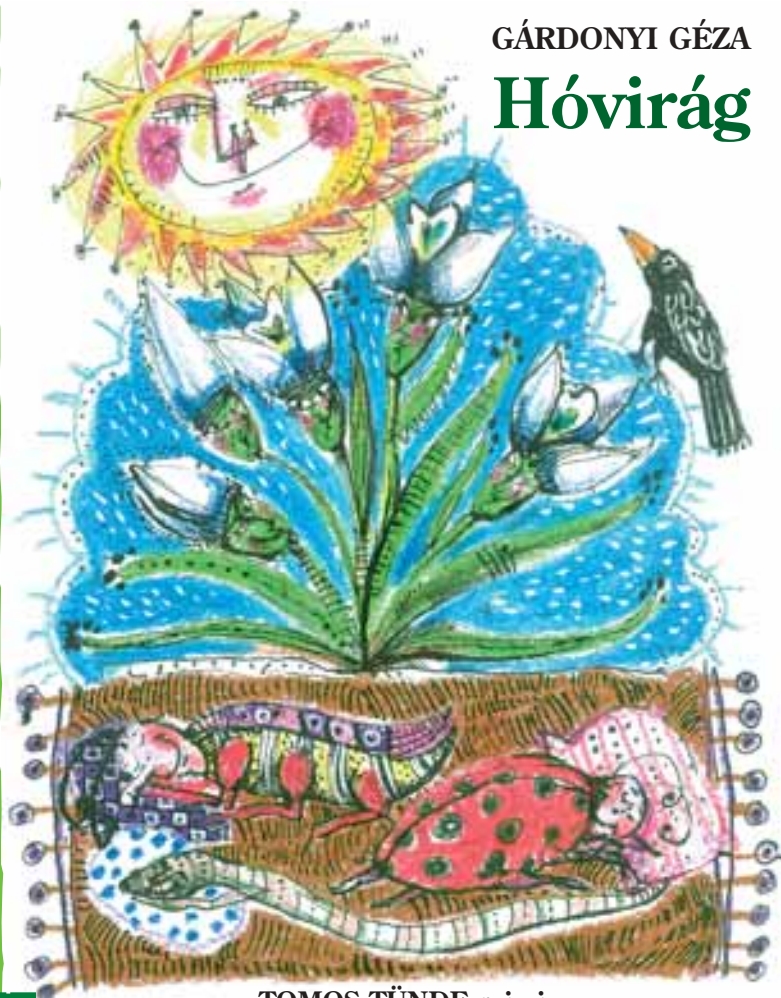
S hát a nap? Vándorolt az égen az óriási, forró nap, míg végül megállt mosolyogva a fészek fölött.

A fa zöld lombja felsusogott, illatozni kezdett, rózsaszín virágba borult, egy zümmögő méhraj körülcsengettyűzte.

És ekkor, a kis mese végén az egyszerű és teljesen szürke kismadár – elkezdett énekelni.

GÁRDONYI GÉZA

Hóvirág

A föld még füvetlen, barna, szomorú. A dombok horpadásain, az árkokban, a bokrok között még ott a tél csillogó köpenyének egy-egy fehér foszlánya.

Sehol egy bogár, sehol egy lepke, sehol semmi élet. Csak a varjak keringenek, s kiáltják:

– Kár, kár!

S tovaszállnak.

S ím, ebben a csendes világban egy csoport apró, fehér virágot pillantottam meg egy kis földszüppedés oldalán. Egy csoport friss virágot, amint üdefehéren állnak kis kétleveles zöld ruhájukban egy fahéj színű, öklömnyi rög mellett.

Hóvirág! A tavasz első szülőtte!

Elgondolkozva nézem a bájos kis virágcsoportot. Mennyire siettek, hogy arcukra süssön a nap! Ki tudja, micsoda türelmetlenség van már mindenfelé a föld alatt!

Talán a virágok meg a bogarak is úgy vannak odalent, mint az emberek a szobában. Amint elzajlottak a januári hófürgete-

gek, s beállt a hóolvadás, odalent a föld alatt is egyre sóhajtaják:

– Ó, bárcsak tavasz lenne már!

De a tavasz nem jön madárszárnyon. Valami szünet van a tél meg a tavasz között, aminek neve nincsen. Mintha gondolkozna a Tél, hogy engedjen-e, vagy örök ura maradjon a világnak? Mintha gondolkoznék a Tavasz, hogy érdemes-e teleszórni virággal újra a földet?

Csak a hóvirág nem vár tovább a föld alatt. Kibújik, és úgy várja a tavasz érkezését.

**Hogy nem tévesztik el?
A teremtés csodája ez: a
fenyőmagból mindig fenyő,
az ibolya magjából mindig
ibolya hajt ki.**

*A violában mag van,
és viola a magban.*

Kiss Anna

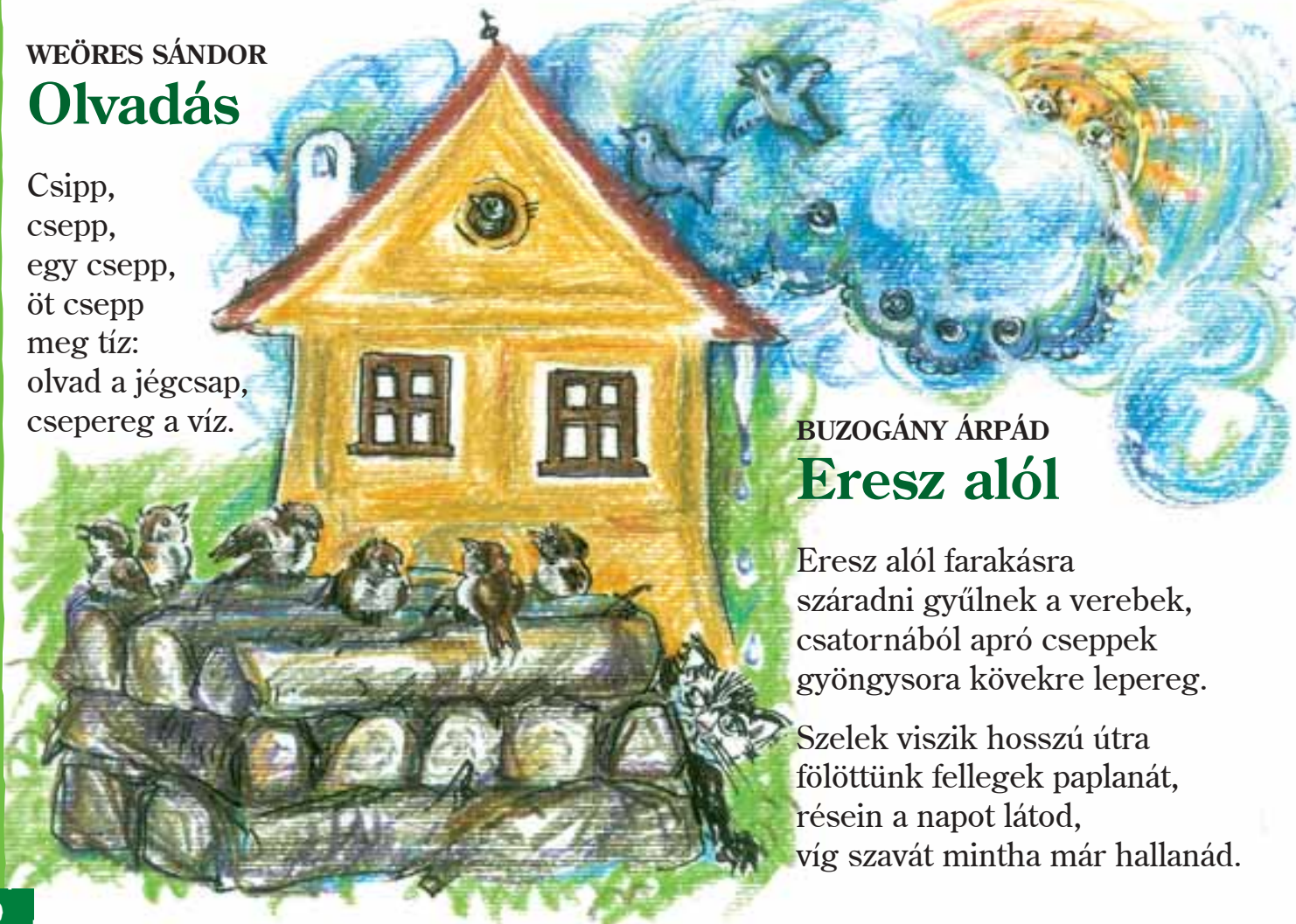

Megismered, melyik növénynek melyik a magja?

WEÖRES SÁNDOR

Olvasás

Csipp,
csepp,
egy csepp,
öt csepp
meg tíz:
olvad a jégcsap,
csepereg a víz.

BUZOGÁNY ÁRPÁD

Eresz alól

Eresz alól farakásra
száradni gyűlnek a verebek,
csatornából apró cseppek
gyöngysora kövekre leperreg.

Szelek viszik hosszú útra
fölöttünk fellegek paplanát,
résein a napot látod,
víg szavát mintha már hallanád.

BAK SÁRA rajzai

SZÁMOLD MEG

a verebeket a tótsó oldalán!

SZÍNEZD KI

a rajzot!

MADARAS PÉTER

Csőpeg – a csap

HÚZD ÁT,

amire nincs szüksége
a vízszelőlő bácsinak.

Hidegecske – melegecske,
hidegecske – melegecske.

Csepegnem kell,
csepegi a hideg.

Csöpögnöm kell,
csöpögi a meleg.

Csepegi és Csöpögi
már nem bírja ki,

és egyszerre

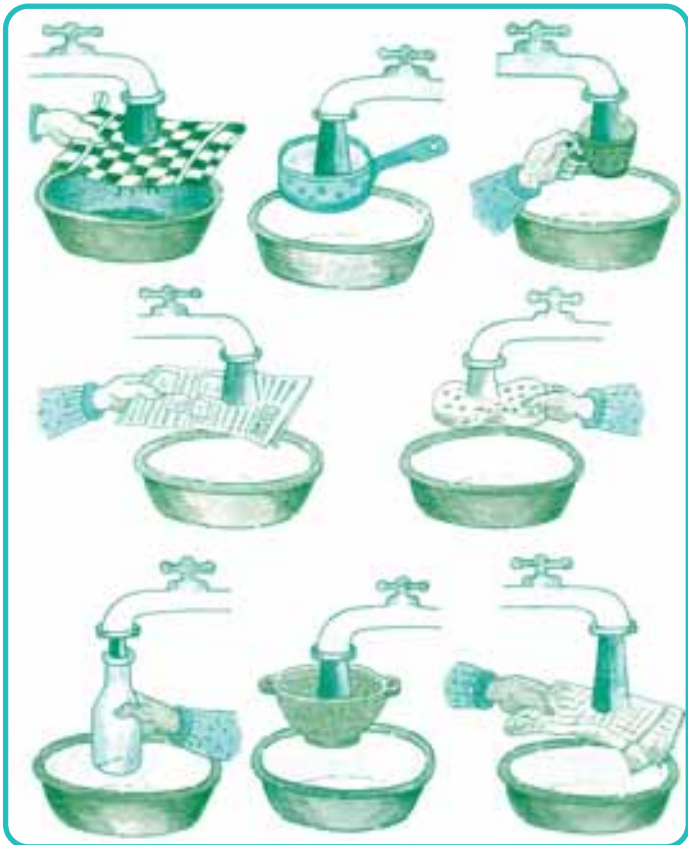
cseppennek – csöpöppennek,
nem verekednek,
összekeverednek.

Azóta langyosan
„csöpeg” a csapunk.

RAJZOLJ

vizet oda, ahonnan
hiányzik.

Világos
kékkel

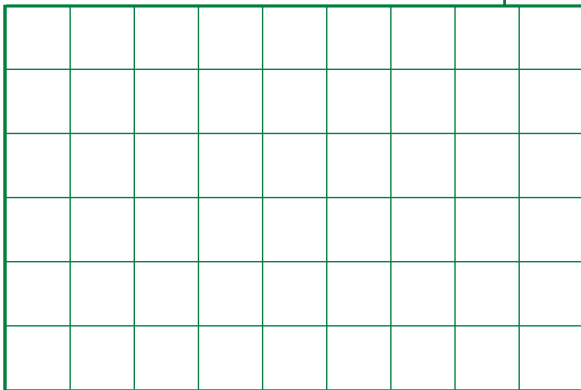
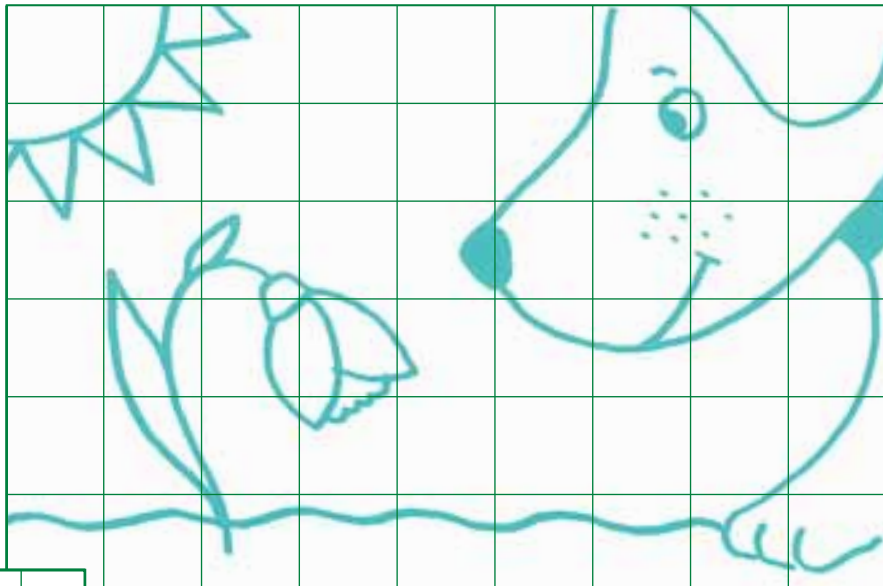
FESS

vizet azokba a tálakba,
amelyekbe bele tud
folyni a víz.

A háló segítségével

**KICSINYÍTSD
LE,**

majd

**NAGYÍTSD
FEL**

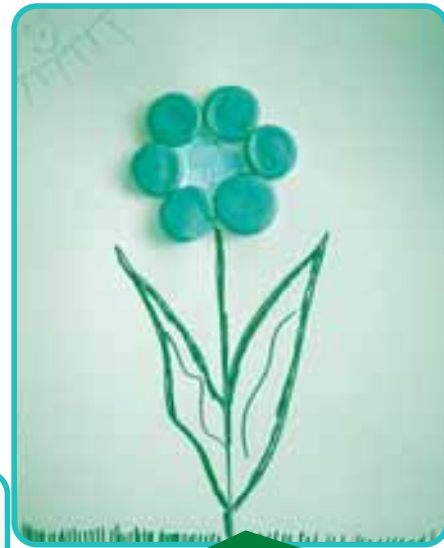
a rajzot!

A nagyváradi
Evangélikus Óvoda német
csoportjától kaptuk a tavaszi
virág-ajándékot.

A hóvirágok hajtogatott
szirmait sárga papírra
ragasztották, rajzzal és
vatta-hóval egészítették
ki.

A gyurmából formált,
ragasztott szirmok
kiemelkednek a
rajzolt képből.

Befestett sajtosdobozba
egy maréknyi gyűrt papírt
ragasztottak, bevonták
zöld krepp-papírral, ezen
„nyílnak” a két-két
lekerekített sarkú, lila
papírcsíkokból
pödörített, és keresztben
összeragasztott ibolyák.

Süss ki, meleg

Ősi tavaszhívó énekünket meghallgatja a napocska. Játshattok rá kapusjátékot, párválasztós körjátékot, de szalagos körtáncot is. A sárga krepp-papír szalagokat, a nap sugarait egy kisebb belső és egy nagyobb külső kör szerre felállva, leguggolva emeli magasba.

Szivárvány-POSTA

Kedves gyerekek, márciusban „tele lesz a téli ember keskeny szíve szélességgel”, és tele lesz a postaládánk rajzzal, levéllel. Kitől érkezett? Töletek: **Kelemen Szilvia**, Nyujtód; **Kerestély Brigitta**, Ferencz-Deák **Biborka** és **Botond**, Gelence; **Hőgye Richard**, Völcsök; **Bicsak Jonathán**, Borzont; **Lakatos Leonóra**, Vincze **Abigél**, Hadadnásd; **Csorba Levente**, Csíkszentmárton; **Gergely Bernadett**, Oroszhegy; **Szabó Norbert**, Tasnád; **Ali-Dániel Erika**, Szováta; **Gödrí Tünde**, Brassó; **Kötő Melissa**, Orbán **Csala**, Tasnádi **Iza**, Kolozsvár; **Elek Gyopár**, Káposztásszentmiklós; **Antal Barnabás**, Zabola; **Majláth Krisztina**, Avasújváros; **Pál Kriszta**, Székelyudvarhely; a **gyergyószentmiklósi** 4-es Óvoda, a **csíkszentdomokosi** 6-os Óvoda, a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E osztálya, a **micskei** II., az **erdőfülei** I-II., a **zabolai** I-II. a **csíkmenasági** II., a **visai** I. osztály.

Gábora András,
Bánffyhunяд

KERESD MEG

az 5 különbséget a Csipikés rajz és a tükörképe között!

FODOR SÁNDOR

CSIPIKE

7. Nagytakarítás

Kihurcolták az odúból a dunyhát, amelyik Csipike meglepetésére nem volt olyan szép fehér, amilyenek odabent látta. Kihordtak, levittek a Patakra minden mosnivalót, köztük a Csipike zsebkendőjét is.

– Amíg te mosol, mesélek neked Vaddisznó bácsiékról... – ült le a víz mellett egy kőre Csipike.

– Addig inkább menj vissza, és seperd ki az odút! – utasította Tipetupa férjeurát és parancsolóját.

– Most? Seperjek?! – csodálkozott Csipike.

– Persze! És szellőztess! Máskor nem szoktál?

Csipike elgondolkozott. Hiszen igaz. Máskor ő sepert, szellőztetett az odúban, mert Kukucsira nem lehetett számítani.

– De igen – mondta. – Máskor is én szoktam... (De csak akkor, amikor akartam – gondolta sóhajtva.)

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlap
7. kockájába!**

ZÁGONI BALÁZS

Mese kutyával és biciklivel

Barni harmadik születésnapjára kapott egy gyönyörű biciklit. Volt két nagykereke, két kiskereke, egy szélvédője, benzintartálya, szirénája, sőt még egy kék telefonja is. Amúgy az egész bicikli kék volt, és azt írta rajta nagybetűkkel, hogy POLICE. Egy igazi rendőrbicikli volt.

Barni nagyon vigyázott rá. Minden este megtörölgette egy ronggyal, még akkor is, ha tiszta volt. Délben, mikor hazajött az óvodából, fel s alá biciklizett az udvaron. Aztán délután Apa kivitte a járdára, ahol sokkal hosszabban lehetett biciklizni. Ha Apa mogorva volt, csak az első villanypóznáig, de ha apának jó kedve volt, a sarki üzletig is el lehetett karikázni. Apa csak

egyvalamit tiltott meg szigorúan Barninak, azt hogy beforduljon az utcasarkon, és eltűnjön a szeme elől.

Ezt a szabályt Barni egyetlenegyszer nem tartotta be, de azt is hamar megbánta. Annyira felgyorsult, hogy nem tudott megállni, és befordult a mellékutcába. Ott Gizi nénivel találta szembe magát, aki a Nagy Fekete Kutyát sétáltatta.

A Nagy Fekete Kutyának megtetszett a rendőrbicikli. Barni után iramodott, és hangosan ugatott a kerekerekre. Valójában ezt mondta:

– Nagyon szép ez a biciklid, Barni, csak az nem fér a fejembe, hogy mitől forognak ezek a kerekerekek. Nem magyaráznád meg?

De Barni nem tudott kutyául. Annyit látott a szeme sarkából, hogy ez a lompos Nagy Fekete Kutyta ott rohan mögötte, és hangosan ugat. Ezért visszafelé még gyorsabban biciklizett, és úgy ugrott a bicikliről az apa ölébe, hogy egy cirkuszi artista is megirigyelhette volna.

Egyik délután, micsoda szörnyűség: hiányzott a bicikli kiskereke. Mind a kettő! Barni szája legörbült, de Apa így biztatta:

– Ma megtanulunk úgy biciklizni, mint a nagyok!

Az igazi biciklizés nem kezdődött valami jól. Ez a csonka bicikli folyton el akart dőlni. Apa fogta Barnit hátul-

ról, és így mentek lassan az üzletig, majd vissza a kapuig. A szomszéd nénik mosolyogtak. A hatéves Zoli pedig, aki a zöld kapus, emeletes házban lakott, elővette a saját biciklijét, ami sokkal nagyobb és öregebb volt, és végig Bar-

ni előtt karikázott cikkcakkban, mert ő már tudott úgy menni, mint a nagyok.

Barni nagyon szeretett volna úgy biciklizni, mint a nagyok, de a tanulás nem tetszett neki. A második nap még rosszabb volt. Apa néha elengedte egy kicsit Barnit, de ő mindig nagyon megijedt, a bicikli meg dőlni kezdett hol jobbra, hol balra. Apa biztatta, hogy nagyon ügyes, és ne féljen, de Barni félt.

Aztán kicsit jobb lett a helyzet, Barni megtanult megint gyorsan menni, úgyhogy Apának futnia kellett mellette, de az elengedéstől még mindig nagyon félt. Valahány-

szor azt érezte, hogy Apa nem fogja elég erősen, kiabálni kezdett:

– Fogjad Apa, fogjad!

Ezt meghallotta Zoli is, ilyenkor ő is biciklire pattant, bevágott Barni elé, és őt utánozva, selypítve kiabálni kezdett:

– Szogjad Apa, szogjad!

Egy délután aztán Barni nagyon belejött a biciklizésbe, Apa már levegő után kapkodott, de sok könnyörgés után beleegyezett még egy utolsó körbe. Barni egyre gyorsabban pedálozott, Apa pedig loholt mellette. Amikor Barni a Gizi néni háza elé ért, kinyílt a kapu, megjelent a Nagy Fekete Kutya, maga után húzta pórázon Gizi

nénit, de megjelent egy barna kutya is, az egy másik nénit húzott pórázon, és egyből hatalmas ugatás kerekedett. Apa egy nagyot kiáltott, egy puffanás hallatszott, a nénik meg sikoltottak. Barni hallotta a nagy kutyaugatást, de

nem mert sem oldalra, sem hátra nézni.

Ebben a pillanatban látta meg Anyát, aki éppen befordult a sarkon. Barni még gyorsabban kezdett pedálozni Anya felé. Már nem hallotta sem Apát, sem a kutyaikat, csak Anyát látta, aki mosolyogva jött feléje. Már olyan gyorsan ment, hogy szél kerekedett, és csak résre tudta nyitni a szemét, de azon a kis résen keresztül is csak Anyát látta. Aztán Anyának gyorsan félre kellett ugrania, mert Barni a lendülettől nem tudott rögtön megállni. Amikor lefékezett és megfordult, akkor látta, hogy Apa nincs sehol, pontosabban most tá-

pászcodik fel Gizi néni háza előtt, és a pórázok közül próbál kibogozódni. A kutyák ugatnak, a nénik sopánkodnak.

Anya ekkor ölbe kapta, és összevissza puszlta Barnit:

– Barnikám, hát te ilyen ügyesen tudsz egyedül biciklizni? – kérdezte.

Aztán Apához mentek, aki nem ütötte meg magát nagyon, csak egy horzsolás lett a lábán. Apa is megdicsérte Barnit:

– Látod, milyen ügyes vagy! Holnap már kutyák nélkül is menni fog.

Aznap este Anya nagyon finom vacsorát készített Barninak és Apának.

Így tanult meg Barni egyedül biciklizni.

UNIPAN HELGA rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Van igazság

Kicsi kék, nagy lila.
Ördög bújt Hajniba!

Hajam fele markában.
Tyúklábmintás a hátam!

Sajgó könyök, sajgó térd.
Könyörgök a fülemért.

De csak tépi, csak csavarja.
Kérlelhetem, meg se hallja.

Én a kicsi, ő a nagy.
Ha elfárad, békén hagy.

De a levét csak megissza.
Százszorosan kapja vissza.

Egyszer, majd. Máshol.
Nem tőlem. Mástól!

Na – itt a tavasz. Végre, megjött-megjön, immár az ajtónkon kopogtat. Kár, hogy az idei tél nem volt olyan igazi, késve érkezett meg, csak január végén. Így ti, kedves barátaim csak tova februárban hógolyózhattatok-szánkázhattatok-korcsolyázhattatok-síelhettetek egy-egy kicsit.

Öreg barátom, akinek leveleimet diktálom, azt hiszem, nagyon örvend a tavasznak, mint általában az idős emberek. Mert

Panari Hunor, Vármező

igaz ugyan, hogy minden évszaknak megvan a maga szépsége, de a tavasz érkezésének mindenki örvend. Örvend a frissen nyíló hóvirágoknak, az illatos ibolyának, minden virágnak – még a kakasmandikónak is. Azt hiszem, azért örvendünk különösképpen a tavasznak, mert csupa reménységgel köszönt reánk, és hozza az esztendő

Karácsony utáni legkedvesebb ünnepét, a Húsvétot is, a húsvéti szünidővel. Bevallom, én egy kicsikét még tartok a tavasztól, mert olykor bizony megárasztja a patakokat-folyókat, és kárt is okoz az embereknek – de reméljük, az idén nem

Borbíró Tímea, Nagyvárad

kell ilyesmi miatt szomorodnunk. Arról nem is szólva, hogy március 21. után már hosszabbak lesznek a nappalok az éjszakáknál, és lassan, fokozatosan nyúlnak-növekednek egészen június 21-ig. Egyre korábban virrad, az énekesmadárkák napról napra korábban köszöntenek jóreggelt. Nos, ezekért vártam én a reménység évszakát, a tavaszt. s annak is

első hónapját, a márciust. Ám nemcsak ezekért örvendek én a gyöngyvirág-illatú évszaknak, hanem azért is, mert március-áprilisban kapom az első saját kézzel írt leveleket elsős barátaimtól,

Vonház Réka, Szaniszló

fiúktól és kislányoktól! Ez az én legnagyobb örömem, mert azt jelenti, hogy amikor megtették első lépéseiket a Tudomány Birodalmában – továbbra is barátjuknak tekintenek, gondolnak reám. Sokukkal még felnőtt korában is levelezem. Ugye mindenki kapott választ a levelére?

Itt, az Erdőben még a hónap végén se

megy el mindenünnen a hó: az északos oldalakon, a szurdokokban és a hegytetőkön még marad egy-egy hófolt, de ez senkit sem bánt, senkit se zavar, mert azok a hófoltocskák immár nem tudják útját állni az esztendő legszebb évszakának!

Várom leveleiteket.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Nagy Izabella, Zsibó

Címlap:
Török Anikó, Bánffyhungad;
Balázs Dániel, Torda

Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 303. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap: www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 1,5 lej

Lövétei olvasóink tavaszköszöntője

Szedtem egy szép csokrot
tavaszi virágból,
átadom azt néked
szívem jóvoltából.

György Edina

Sándor, József, Benedek,
Hoztatok-e meleget?
Hoztunk biz' mi eleget,
Egy zsákunk tele lett.
A meleget szűkön hoztuk,
A hóvirágot kicsalogattuk,
Az ibolyát másnak hagytuk,
A tavaszt másra bíztuk.

Sziksza János

Demény Kinga, Székelyudvarhely

Nagy Izabella, Zsibó

Nyíljanak az orgonák,
Szóljon hát a zongorád,
Szóljon már az a gitár,
Te tudod a dallamát!
Csak húzzad a hegedűt,
A tücsök is hegedül.
Ma mindenki felderül,
És a sarkán megperdül.

Gothárd Csilla

Mindenki nagyon örül,
Az emberek kirándulnak.
Minden madár visszatér,
Fészket rak és újra él.

Lázár Sarolta

Tavasz van, rügyeznek a fák,
vidáman csipognak a madárfiókák.

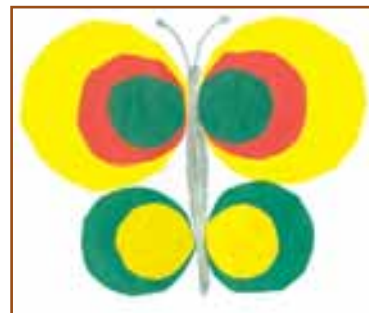
Mihály Júlia Nikolett

Megérkeztek a vándormadarak is,
Hisz nagyon várták már ők is,
Hogy fészket rakjanak itt nálunk,
De csak őszig, mert akkor elválunk.

András Ede

Süt már a nap,
gyerekek játszanak.
Egyik szalad, másik kacag,
itt csobog a kispatak.
Örvendeznek a gyerekek,
kacagnak a verebek.

Karácsony Melinda

Chiricheş Hunor, Zabola

Hó helyett zöldül a rét.
Zöldek a fák, zöld a virág.
Szép a világ, van-e virág?
Kibújt már a hóvirág,
ez az igazi szép virág.
Fehér lepel elolvadt,
a zöld lepel megmaradt.

**Kirei Noémi Irénke,
Szilágyolmpért**

Hozz melegét, szellőt,
Zöldülő erdőt,
Az égre sok madarat,
Sok virágot, illatosat.
Fák, bokrok virágozzanak,
Hogy majd gyümölcsöt hozzanak.
A játszótér tele legyen
Játszázó gyerekekkel.

Kiss Laura Kimberly, Marosvásárhely

Ébred már a kikelet,
A hóvirág integet,
Kismadarak, jöjjetek,
Készítsétek fészketek!
Az ibolya kinyílt,
A nárcisz kivirágzott!
Ébredj, édes kikelet!
Hozd nekünk a melegét!

Boros Szilvia, Mocsolya

◀ **Kovács
Brigitta,
Sepsiszentgyörgy**

Elolvadt a hó, kinyílt a hóvirág,
Visszajöttek a madarak és a gólyák.
Kibújtak a medvék a barlangból,
Itt a tavasz, itt van már.

Péntek Zsófia Hajnalka, Körösfő

◀ **Németi Boglárka, Zilah**

**Kovács Boglárka,
Sepsiszentgyörgy**

Cinke- lakodalom

Nyitnikék!

Nyitnikék!

Nyitnikék!

Mindenki engem szólítgat?

Nem téged, a tavaszt hívja minden széncinke. A virágokat biztatják, hogy nyitni kéne már.

Nyitnike, leszel a párom?

Jaj, anyukám, ez már csakis nekem szól. Szénci leánykérőbe jött.

A menyasszony olyan szép, mint üveg alatt a kép!

Légy boldog, Nyitnike!

Olyan anya szeretnék lenni, mint te voltál!

Ez az odú lesz az otthonunk. Tetszik, édes Nyitnikém?

Kibélelem a sapkámmal, hogy meleg és puha legyen a kicsinyeknek.